

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00507/2011-01

Датум: 20.04.2012. године

Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору М.Б. из Кобишнице, у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00458/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона и измена и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ број 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 20.04.2012. године, донео је

О Д Л У К У

ПРИГОВОР М.Б. из Кобишнице **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука Првог састава Високог савета судства број 119-05-00458/2010-01 од 14.06.2010. године, се потврђује.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00458/2010-01 од 14.06.2010. године, М.Б. који није изабран за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ број 116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године. Ставом другим исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу I тачка 47. изреке.

Незадовољан наведеним одлукама, М.Б. је дана 25.02.2010. године изјавио је жалбу Уставом суду Републике Србије побијајући горе наведену јединствену одлуку Високог савета судства од 25.12.2009. године, а дана 15.11.2010. године и жалбу против одлуке од 14.06.2010. године,

Жалба поднета Уставном суду, у смислу одредбе члана 5. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о судијама сматра се приговором на одлуку Високог савета судства.

У том смислу навео је, између осталог, да је оспорена одлука донета од стране непотпуног састава Високог савета судства, да га доносилац одлуке није обавестио о постојању сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, истичући да је у посматраном периоду обављао дужност председника суда, те да су се његови резултати рада могли оцењивати као резултати председника суда, а не судије и да је Високи савет судства требао узети његове резултате које је остварио као судија Општинског суда у Неготину, пре него што је изабран за председника суда. Навео је да су учињене битне повреде поступка и да су доношењем одлуке повређена права гарантована Уставом и Европском конвенцијом

У поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства у смислу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“ број 116/08 и 101/10) и члана 5. Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ број 43/09, 22/11 и 33/11) заказала јавну расправу, која је одржана 12.12.2011. године у присуству подносиоца приговора, посматрача и јавности.

Известилац је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту пре свега треба разјаснити наводе из приговора и доказе који су уз приговор поднети.

Подносилац приговора је на рочишту између осталог, изјавио да је у посматраном периоду био председник Општинског суда у Неготину, да је имао најбоље резултате, да сматра да је велика неправда што је у оспореној одлуци означено да није оспособљен за вршење судијске функције, наводећи да су код њега као најiskusнијег судије и председника суда свакодневно долазиле судије, те да никада не би прихватио дужност председника суда да је знао да неће бити изабран. Навео је да је његов тадашњи заменик, користећи то што је он био на годишњем одмору, са његовим сарадницима и приправницима израдио 232 одлуке, како би себи поправио норму.

Ценећи све наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе пре рочишта, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора и предлог Комисије да се приговор одбије, Високи савет судства налази да је:

Приговор неоснован.

У образложењу оспорене одлуке наведено је да квалитет рада подносиоца приговора није био задовољавајући обзиром да је у 2006. години од 16 ожалбених одлука у оставинским предметима имао 7 укинутих што исказано у процентима износи 43,75%, у 2007. години је од 27 ожалбених одлука имао 12 укинутих што износи 44,44%, а од 11 ожалбених Ик одлука је имао 3 укинуте што је 27,27%. У 2008. години је од 12 ожалбених одлука у оставинским предметима имао 6 укинутих одлука што је износило 33,33%, а имајући у виду одредбу члана 13. Мерила за оцену успешности вршења судијске дужности, којом је прописано да судија има задовољавајући квалитет ако број укинутих одлука у односу на број размотрених по жалби не прелази 15% у кривичној и 25% у грађанској материји. Даље је наведено да подносилац приговора није на време израђивао писмене отправке одлука, обзиром да је у 2006. години 71 одлуку у О предметима израдио у периоду од 30 до 60 дана и 9 одлука након 60 дана, у 2007. години је 19 одлука у О предметима написао у периоду од 30 до 60 дана и 20 одлука након рока од 60 дана, у 2008. години је 10 одлука у О предметима написао у периоду од 30 до 60 дана и 15 одлука након 60 дана.

Поред тога, наведено је да из трогодишњег извештаја Министарства правде који се односи на решавање старих предмета произилази да подносилац приговора није давао

приоритет решавању старих предмета, јер је посматрано од почетка до краја извештајног периода број старих предмета повећан или је остао исти. Наиме, на почетку 2007. године је имао 3 стара Ик предмета, а на крају 2 незавршена стара, на почетку 2008. године је имао 3 стара Р1 предмета (компликовани ванпарнични), а на крају те године такође 3 стара незавршена и 2 стара Ик предмета, као и на почетку године. Имајући виду наведено, Високи савет судства је оценио да је описаним радом доведена у сумњу оспособљеност и стручност у решавању старих предмета јер је исказао спорост и није показао ефикасну примену правничких знања у решавању предмета чиме је странкама ускратио право на суђење у разумном року.

Из извештаја о раду Општинског суда у Неготину за 2006. 2007. и 2008. годину, произлази да је подносилац приговора у посматраном периоду имао следеће резултате:

У 2006. години подносилац приговора је поступајући у Кв, Ик, Пом, Ив, Ипв, О, Р1 и Р предметима имао проценат испуњености норме 543%, 17,1% укинутих одлука у свим материјама, а у материји О. која је доминантна код подносиоца приговора, укинутих одлука било је 43,75%. 71 одлуку израђену након рока од 30 дана, а пре истека рока од 60 дана и 9 одлука израђених након 60 дана. На почетку године је имао у свим наведеним материјама 857 нерешених старих предмета, решио је 737 старих предмета, те је остало 129 нерешених старих предмета.

Исте године је просек укинутих одлука на нивоу суда износио 26%, а у О. материји 25%..

У 2007. години подносилац приговора је поступајући у Кв, Ик, Пом, Ипв, О, Р1 и Р предметима имао проценат испуњености норме 348%, 33,3% укинутих одлука у свим материјама, а у материји О. која је претежна код подносиоца приговора укинутих одлука било је 44,44%. 19 одлука израђених након рока од 30 дана, а пре истека рока од 60 дана и 20 одлука израђених након 60 дана. На почетку године је имао у свим наведеним материјама 136 нерешених старих предмета, решио је 101 стари предмет, те је остало 77 нерешених старих предмета.

Исте године је на нивоу суда било 20,5% укинутих одлука, а у О. материји 44,44%.

У 2008. години подносилац приговора је поступајући у Кв, Ик, Пом, Ив, Ипв, О, Р1 и Р предметима имао проценат испуњености норме 354%, 15% укинутих одлука у свим материјама, а у материји О. која је претежна укинутих одлука било је 33,33%. 10 одлука израђених након рока од 30 дана, а пре истека рока од 60 дана и 15 одлука израђених након 60 дана. На почетку године је имао у свим наведеним материјама 105 нерешених старих предмета, решио је 43 стара предмета, те је остало 78 нерешених старих предмета.

Исте године је на нивоу суда било 19,03% укинутих одлука, у О. материји 23%.

Из извештаја Основног суда у Неготину Су VIII бр. 1750/2011 од 28.11.2011. године, утврђено је да је у Општинском суду у Неготину у О предметима у 2006. и 2007. години поступао само један судија, тадашњи председник суда М.Б. , да је 2006. године 1788 одлука израдио у року до 30 дана, 71 одлуку након рока од 30 дана, а пре истека рока од 60 дана и 9 одлука након 60 дана, да је у 2007. години 1162 одлуке израдио у року од 30 дана, 19 одлука након рока од 30 дана, а пре истека рока од 60 дана и 20 одлука након 60 дана. Наведно је да су у 2008. години у О предметима поступале 2 судије М.Б. и С.С. , да је у тој години М.Б. имао 1099 одлука израђених до 30 дана, С.С. 232 одлуке израђене у року до 30 дана, па тако просек израђених одлука у року од

30 дана износи 665,5, да је М.Б. имао 10 одлука израђених након рока од 30 дана а пре истека 60 дана, док С.С. није имао таквих одлука, те да је М.Б. 15 одлука израдио након 60 дана, док С.С. није имао таквих предмета.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали.

Анализом укупних резултата рада у посматраном периоду Високи савет судства налази да је квалитет рада подносиоца приговора лош и да доводи у сумњу његову стручност. Наиме, у посматраном периоду подносилац приговора није испољио довољан ниво стручности јер је проценат укинутих одлука у посматраном периоду био знатно изнад процента укинутих одлука суда за исти тај период, с обзиром да је у 2007. години имао 33,3% укинутих одлука, док је просек на нивоу суда износио 20,5% укинутих одлука. Такође је у О. материји проценат укинутих одлука подносиоца приговора знатно изнад просека суда у тој материји. Такав квалитет рада је незадовољавајући, у смислу одредбе члана 5. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности и одредбе члана 13. Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која ће се примењивати до дана почетка примене одредбе члана 21. до 28. Закона о уређењу судова, којом је прописано да судија има задовољавајући квалитет ако број укинутих одлука у односу на број размотрених одлука не прелази од 25% за општински суд у грађанској материји и 15% у кривичној материји.

Ценећи испуњеност услова оспособљености, Високи савет судства налази да поред тога што је подносилац приговора испунио норму у посматраном периоду, а што произлази из извештаја Општинског суда у Неготину, које извештаје Високи савет судства користи по одредби члана 3. Правила, овај услов није остварен. Ово стога, што је подносилац приговора у 2006. години имао 71 одлуку израђену након рока од 30 дана и 9 одлука израђених након 60 дана, у 2007. години 19 одлука израђених након рока од 30 дана и 20 одлука израђених након 60 дана и у 2008. години 10 одлука израђених након рока од 30 дана и 15 одлука израђених након 60 дана, који број представља прекорачење законских рокова чиме се доводи у питање право на суђење у разумном року и доводи се у питање оспособљеност кандидата за вршење судијске функције, а такође и указује на несавестан рад подносиоца приговора сходно одредби члана 16. Мерила и члана 6. Правила.

Уставни суд је у одлуци „Савелић“ оценио да се због непотпуног састава Високог савета судства не доводи у питање законитост његовог рада и одлучивања, па је овај навод из приговора у том смислу неоснован.

Имајући у виду напред наведено, и ценећи исказ са рочишта подносиоца приговора да је као прдседник суда имао најбоље резулте у раду те да то не би смела да му буде сметња, Високи савет судства налази да су неосновани, јер се из извештаја о раду суда и судија управо супротно утврђује.

Следствено наведеном, Високи савет судства је нашао да М.Б. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама, у погледу стручности и оспособљености, а у вези члана члана 14. став 1. тачка 3. и 7. Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, због чега је на основу члана 29. Правила, донео одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу

председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**
Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду Републике Србије у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на:

- 1. Подносиоцу приговора**
- 2. Архиви Високог савета судства**